

Rimóczi Ferenc: Mindennapok, amiben élek...

Magányosan éldegéltem kelenföldi garzonomban,
Ablakomból gyönyörködtem a lenyugvó Napban.
E csodás jelenség „jelezte” életem alkonyát,
Ezért felkerestem az Idősek Házát.
Pár hónap, és megtörtént a beköltözés,
Egy lakajos apartmanba végbement az elhelyezés.
Megismertem a Házi rendet és a kulturális programot,
Melynek precízisége és „gazdagsága” szívem mélyéig hatolt.
E milióbe belegázolt covidnak vírusa,
Többünket is megviselt ez a kóros nyavalya.
Észleléskor a betegnek karantén lett rendelve,
Küzdöttünk a vírus ellen mindannyian, vállvetve.
Örülünk, hogy e borzalmak egyszer véget értek,
A tudomány hatására „térdre kényszerültek”.
Étkezéskor ismét ragyognak a megterített asztalok,
Higiénikus környezetben „csúsznak le” a falatok.
A menü ugyan nem kimondott lucullusi,
Ám változatos és bőséges, ki mást mond, az alamuszi.
Automaták gondoskodnak kávéról és teáról,
Ínyenceknek pedig finom csokoládéről.
A gyógytorna is megmozgatja az ernyedte izmokat,
Ropogtatja a ritkuló és néha meszes csontokat.
Torna után jól esik egy társalgói beszélgetés,
vagy a fotelokban egy jóízű szenderegés.
Előfordul gyengélkedés, láz, vagy rossz közérzet,
Az ápolók tüstént jönnek, helyre teszik a lényedet.
Ezernél is több könyv nyugszik a könyvtárszobában,
Csodás kertben olvashatsz, árnyas fák oltalmában.
Ám sétálhatsz a pázsitos és virágos kertünkben,
Vagy napozhatsz a kihelyezett karosszékekben.
Fejtörők és vetélkedők serkentik az elfáradt agyakat,
Mentálosok novellái élénkítik hanyatló fantáziánkat.
„Házhoz hozzák” a művészek gazdag programjaikat,
komolyzene, tánc és nóták, melyek feldob mindannyiunkat.
Pirosbetűs ünnepekkor eszem-iszom vidámság,
Misézéskor áhítatos és meghitt imádság.
Csodálatos légkörben élem sorsom alkonyát,
Kívánom, hogy nagyon soká élvezzem – az angyalát!

(Újbudai Idősek Háza)